

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. április 15. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés bűntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. évi január hó 04. napján kihirdetett 4.B.693/2009/26. számú ítéletét helybenhagyja.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.I.435/2009. tételszám alatt bevételezett és kezelt 5. sorszám alatti bűnjel vonatkozásában folytasson le különleges eljárást.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott enyhítés végett, a védő téves jogi minősítés miatt, halált okozó testi sértés bűntettének megállapítása, illetőleg enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette. A fellebbviteli főügyészség annak helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is kifogástalanul értékelte, ezáltal a rögzített tényállás hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas, így a másodfokú eljárásban irányadó a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

A megyei bíróság az orvosszakértői nyilatkozatok tükrében helyesen rögzítette azt is ítélete 7. oldalán 1. bekezdésében, miszerint a bántalmazás során a vádlott váltakozó erővel nem csak ököllel ütötte, verte a sértettet, hanem rálépett vagy megtaposta.

Az igazságügyi orvosszakértői vélemény kiegészítésében a megtaposás, rálépés csak mint lehetőség került felvetésre. A boncjegyzőkönyv megállapítása szerint a mellkas és a has nagy erejű összenyomataása nem kétséges. Ez az összenyomás vagy összenyomataás eredményezte azt, hogy a bordák úgy törtek, miszerint a tört végek a mellhártya zsigeri fali lemezét átszúrták és a bordánál ugyancsak a törtvég átszúrta a mellhártyát. Mindezekből szakmailag teljes mértékben alátámasztott következtetést vont a megyei bíróság arra, hogy a vádlott rálépett vagy megtaposta a sértettet.

Az igazságügyi orvosszakértői vizsgálat alkalmával feltárt 23 erőbehatásból 10 volt a közepes és nagy erőbehatás, melyet a vádlott úgy fejtett ki, hogy egy kb. 40-60 méternyi útszakaszon vonszolta a sértettet. A bántalmazás jellegére, a kifejtett erőbehatások nagyságára, arra figyelemmel, miszerint életfontosságú szervekre irányult, mellkasra, hasra nagyobb részt a vádlott által kifejtett támadás kitartó jelleggel, amikor is a törékeny sértettnek esélye sem volt a fizikai erőfölényben lévő vádlott elől menekülnie - mindez az eszköz nélküli bántalmazás ellenére is -, arra enged következtetni, hogy a vádlott szándéka nem testi sértés okozására irányult, hanem az élet kioltására.

Helyesen állapította meg a megyei bíróság a sértett törékeny testalkatára, a bántalmazás több 10 méteren keresztül zajló és kíméletlen voltára is, hogy nevezett halálához vezető fizikai erőszak - az átélt lelki gyötrelmekre is tekintettel - jogi szempontból meghaladta az emberi élet kioltásával szükségképpen együtt járó mértéket.

Mindezek alapján a tényállás kapcsán az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett arra, hogy a vádlott bűnös különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetőjében, pontos tehát a bűncselekményének a minősítése.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket a megyei bíróság teljes körűen feltárta és részletesen megindokolta, hogy miért a súlyosító körülményeket tekintette nyomatékukra figyelemmel meghatározónak.

A megyei bíróság amikor a büntetés kiszabásának a Btk. 83.§-ában foglalt elvei szerint - a büntetés Btk. 37.§-ában írt céljainak szem előtt tartásával - járt el a joghátrány meghatározásakor, mindenekelőtt azt mérlegelte, szükséges-e a legsúlyosabb - életfogytig tartó szabadságvesztés - büntetés kiszabása. Ennek során - döntően a vádlott cselekvősege többszörös minősültségének hiányára, beismerő vallomására és szándéka eshetőleges voltára tekintettel - arra az álláspontra jutott, hogy az említett határozatlan tartamú joghátrány alkalmazására jelen esetben nincs szükség, de feltétlen indokolt - az ekként határozott tartamú - a szabadságvesztési tételkeret középértékét valamivel meghaladó, azaz 13 évben meghatározott mértékű főbüntetés kiszabása. A főbüntetés kapcsán kifejtett érvekkel is teljes mértékben egyetértett az ítélet.

Az elsőfokon eljáró megyei bíróság avádlottat előélete és perbeli cselekménye jellege miatt mellékbüntetésül törvényesen a Btk. 53-55.§-ai alkalmazásával 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A védelmi fellebbezések alaptalanok.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott fő és mellékbüntetés együttesen kellően szolgálja a Btk. 37.§-ában szabályozott büntetési célokat tekintettel a Btk.83.§-ában rögzített büntetéskiszabási elvekre is.

Az megyei bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is helyesek és törvényesek.

A kifejtettek okán az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Ugyanakkor a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.I.435/2009. tételszám alatt bevételezett és kezelt 5. sorszámú bűnjel sorsa az eljárás során nem nyert tisztázást, illetőleg erről nem rendelkezett az elsőfokú bíróság, így az ítéletábra felhívta a megyei bíróságot különleges eljárás lefolytatására e vonatkozásban a Be. 571.§-ának alkalmazásával.

Debrecen, 2010. április 15.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 4.B.693/2009/26. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2010. április 15.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke